

Hoe Galien, die edel jongbelinck, zijnder moeder Jaquelines claechde dat sijn oom Thibeert, haer broedere, hem gheslaghen hadde.

[9]

[b2va] Galien, die seer gestoort was om dat hem sijn oom metten scaeberde gheslagh[en] hadde, die droech hem seer wijslijck ende en wilde hem niet wreken op die tijt, maer es int palleys in eenen hof gheghaen dair hi vonden heeft sijn moeder, die seer verwondert was als si hem so bebloet sach, tot die welcke hy sprack, segghende:

“Moeder, mijn oom Thibeert heeft my met hem doen scaecken, ende om diswil dat ick hem int spelen mat ghemaict hebbe, heeft hi mi “bastaert”, “hoerekint” gheheten ende dat scaeckbert op mijn hoot gheslaghen, ghelick ghi siet. Van den welcken ick mi niet en hebbe willen wreken om uwen wylle, noch niet een quaet woert ghesproken, maer ick ben tot u comen sonder eenich gheruchte te maken, ende ick bidde u dat ghi mi seggen wilt hoe ghi eerst uwen maichdom verloert, ende van wat gheslechte mijn vader is.”

“Mijn lieve sone, dat wil ick u gherne segghen,” sprack sijn moeder. “De groote coninck Kaerle ende die Twelef Ghenoten van Vranckerijcke waren hier in mijns vaders hof gelogiert op een tijt alssi van Jherusalem quamen. Doen sliep bi mi een gheheeten de grave Olivier, ende die selve es u vadere.”

“Ben ick Oliviers sone,” sprack Galien, “so en achtick niet al heet men mi ‘bastaert’, want tes beter een stout bastaert dan thien ghetroude bloode kativen!”